

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 877

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 noiembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
292.		măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională și ale art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională	7-9
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2015 privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri	2		
866.		Decizia nr. 678 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 din Codul penal	9-10
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2015 privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 608 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	3-4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 615 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	4-7	1.235. — Ordin al ministrului transporturilor pentru completarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.394/2006 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile și serviciile specifice asigurate de Școala Superioară de Aviație Civilă	11
Decizia nr. 652 din 13 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor		1.237. — Ordin al ministrului transporturilor privind abrogarea Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.308/2012 pentru interzicerea utilizării armelor cu muniție cu proiectil împotriva păsărilor și animalelor în perimetrul aeroporturilor civile din România	11
		1.733. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 576/2009 pentru aprobarea Metodologiei, criteriilor de atestare și a Comisiei de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere.....	12-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2015 privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36 din 9 septembrie 2015 privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 14 septembrie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 20 noiembrie 2015.
Nr. 292.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2015 privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2015 privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 noiembrie 2015.
Nr. 866.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 608

din 6 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ion Netotu în Dosarul nr. 2.265/302/2015/a1 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 613D/2015.

2. La apelul nominal răspunde, personal, autorul excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, sens în care depune concluzii scrise la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere faptul că autorul excepției nu motivează în ce anume constă contrarietatea reglementării legale criticate cu Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.265/302/2015/a1, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion Netotu într-o cauză având ca obiect reexaminarea cererii de acordare a ajutorului public judiciar.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că a depus în termenul legal cererea de ajutor public judiciar, însă instanța de judecată a apreciat incorect, în opinia sa, că termenul în cadrul căruia trebuia formulată această cerere a expirat. Prin urmare, cererea sa de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru a fost respinsă ca tardiv formulată, în temeiul art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

7. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă** opinează în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate. Instanța de judecată arată, în esență, că în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu

s-a procedat în acest fel cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în cadrul termenului legal instituit, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine indispensabil, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. Așa fiind, arată că termenul — în sensul de moment procesual — până la care se poate formula cererea de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru are în vedere soluționarea proceselor civile cu celeritate, întrucât, în absența lui, această cerere ar putea fi formulată oricând în cursul procesului, fapt ce ar fi de natură a genera o stare de perpetuă incertitudine în ceea ce privește raporturile procesuale dintre părți, afectând astfel grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze. Ca atare, instanța de judecată consideră că prin reglementarea legală criticată legiuitorul a urmărit instituirea unor reguli care să disciplineze participanții la procesul civil, în temeiul competenței care îi este conferită prin art. 126 din Constituție.

8. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit prevederilor criticate, *„Dacă cererea de chemare în judecată este netimbrată sau insuficient timbrată, reclamantului i se pune în vedere, în condițiile art. 200 alin. (2) teza I din Codul de procedură civilă, obligația de a timbra cererea în cuantumul stabilit de instanță și de a transmite instanței dovada achitării taxei judiciare de timbru, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării instanței. Prin aceeași comunicare instanța îi pune în vedere reclamantului posibilitatea de a formula, în condițiile legii, cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la primirea comunicării. Dispozițiile art. 200 alin. (2) teza I din Codul de procedură civilă rămân aplicabile în ceea ce privește complinirea celorlalte lipsuri ale cererii de chemare în judecată. Instanța însă*

nu va proceda la comunicarea cererii de chemare în judecată în condițiile art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, decât după soluționarea cererii de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru.”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, care consacră accesul liber la justiție, și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând motivele de neconstituționalitate invocate, Curtea constată că autorul excepției nu critică, în sine, conținutul normativ al art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, ci modalitatea în care instanța de judecată a procedat la aplicarea acestor prevederi legale în cauza concretă dedusă judecării. Curtea reține deci că această critică nu vizează un viciu de neconstituționalitate intrinsec al normei juridice examinate, ci privește, în realitate, aspecte legate de procesul concret de interpretare și aplicare a acesteia de către instanța de judecată. Or, asemenea operațiuni de interpretare și aplicare a textului de lege criticat la diferitele

circumstanțe ce caracterizează fiecare litigiu în parte nu pot fi atribuite competenței de control a Curții Constituționale, astfel încât excepția de neconstituționalitate astfel formulată apare ca fiind inadmisibilă.

14. Distinct de cele mai sus reținute, Curtea subliniază că în jurisprudența sa a statuat, în mod constant, că reglementarea de către legiuitor a condițiilor de exercitare a unui drept, subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite. Mai mult, obligația părților de a a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

15. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ion Netotu în Dosarul nr. 2.265/302/2015/a1 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 615

din 6 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Nicolae Popa în Dosarul nr. 8.839/105/2013 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 983D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, criteriile avute în vedere de legiuitor pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate nu privesc constituționalitatea dispozițiilor de lege ce le instituie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 8.839/105/2013, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, „astfel cum erau în vigoare la datele menționate în decizia de impunere”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Nicolae Popa într-o cauză având ca obiect anularea deciziei de impunere prin care s-au stabilit în sarcina sa obligații de plată reprezentând contribuții la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate pentru perioada 2007—2011.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 16 și art. 56 alin. (2) din Constituție, „în măsura în care obligă persoanele ce datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate asupra veniturilor din pensii la plata acestei contribuții cumulate cu cea datorată asupra veniturilor realizate de persoane care desfășoară activități independente”. În susținerea excepției, autorul precizează că are calitatea de judecător pensionar și practică profesia de avocat. În atare situație, este obligat să achite atât contribuția aferentă veniturilor din pensii, cât și cea aferentă veniturilor prevăzute la art. 257 lit. b), situație pe care o apreciază ca fiind discriminatorie, deoarece se virează lunar în contul fondului special contribuția de asigurări sociale de sănătate, întrucât beneficiază de pensie, și, prin urmare, nu se justifică o dublă impunere.

6. **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că, în esență, deși nu există identitate între situația din cauza de față și cea care a condus la admiterea excepției de neconstituționalitate prin Decizia Curții Constituționale nr. 164 din 12 martie 2013, se poate pune problema unei discriminări între persoanele care realizează venituri din pensii, precum și venituri din categoria celor prevăzute de art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006, pe de o parte, și persoanele care realizează venituri din pensii și venituri din categoria celor prevăzute de art. 257 alin. (2) lit. b), pe de altă parte. Astfel, instanța este de părere că nu există o justificare obiectivă pentru a institui un tratament diferit în privința celor două categorii de pensionari. În consecință, instanța apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care instituie cumulul venitului din pensie cu veniturile de natura celor prevăzute de art. 257 alin. (2) lit. b) la stabilirea contribuției către fondul special.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, „astfel cum erau în vigoare la datele menționate în decizia de impunere”. Înainte de republicarea Legii nr. 95/2006 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015 și de renumerotarea articolelor, dispozițiile art. 257 alin. (2) au fost modificate, fără a păstra soluția legislativă, iar dispozițiile art. 257 alin. (3) au fost abrogate prin art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 20 septembrie 2013, aprobată prin Legea nr. 25/2014, art. 257 alin. (2) având următorul cuprins: „*Veniturile asupra cărora se stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate sunt prevăzute în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.*” Însă, ținând cont de Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sintagma «*în vigoare*» din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și de faptul că obiectul litigiului în cadrul căruia s-a invocat excepția de neconstituționalitate îl reprezintă cererea de anulare a deciziei de impunere prin care s-au stabilit în sarcina reclamantului — autor al excepției obligații de plată reprezentând contribuții la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate pentru perioada 2007—2011, în temeiul art. 257 din Legea nr. 95/2006, Curtea constată că obiect al excepției îl reprezintă dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2013. Astfel, dispozițiile de lege care constituie obiect al excepției de neconstituționalitate au următorul cuprins:

— Art. 257 alin. (2) lit. b): „*Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra: [...] b) veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar;*”;

— Art. 257 alin. (3): „*În cazul persoanelor care realizează în același timp venituri de natura celor prevăzute la alin. (2) lit. a) — e), alin. (2¹) și la art. 213 alin. (2) lit. h), contribuția se calculează asupra tuturor acestor venituri.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, referitor la criticile aduse art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea

nr. 95/2006, că autorul excepției este pensionat din activitatea de judecător și practică profesia de avocat, fiind obligat, potrivit dispozițiilor de lege criticate, să achite atât contribuția aferentă veniturilor din pensii, cât și cea aferentă veniturilor realizate de persoane care desfășoară activități independente. În acest sens, critică și dispozițiile art. 257 alin. (3) din aceeași lege, întrucât acestea prevăd că, în situația în care o persoană realizează în același timp atât venituri din pensii [astfel cum erau prevăzute la art. 257 alin. (2) lit. f)], cât și venituri din activități independente [astfel cum erau prevăzute la art. 257 alin. (2) lit. b)], contribuția se calculează asupra tuturor acestor venituri.

13. Curtea reține că prin Decizia nr. 164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că „dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în redactarea de la intrarea în vigoare a acestora și până la modificările ce le-au fost aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, sunt neconstituționale în măsura în care obligă persoanele ce datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate asupra veniturilor din pensii la plata acestei contribuții cumulat cu cea datorată asupra veniturilor obținute din cedarea folosinței bunurilor, din dividende și dobânzi, din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și altor venituri care se supun impozitului pe venit”. Art. 257 alin. (2) lit. e), în redactarea criticată prin excepția de neconstituționalitate, prevedea obligația de a plăti contribuția asupra veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, din dividende și dobânzi, din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și altor venituri care se supuneau impozitului pe venit, dar numai în măsura în care contribuabilul nu plătea contribuția pentru asigurările sociale de sănătate asupra veniturilor realizate din salarii sau asimilate salariilor care se supuneau impozitului pe venit, veniturilor impozabile obținute din desfășurarea unor activități independente și care se supuneau impozitului pe venit, veniturilor din agricultură supuse impozitului pe venit, veniturilor din silvicultură ori indemnizațiilor de șomaj. Prin decizia sus-menționată Curtea a statuat că „legiuitorul, având în vedere situația deosebită în care se găsesc anumite persoane, a prevăzut dreptul acestora de a beneficia de pachetul de servicii medicale fără plata contribuției ori cu plata contribuției din alte surse. În acest caz se încadrează, spre exemplu, persoanele enumerate la art. 213 din lege. Această situație reprezintă însă o excepție, regula fiind aceea a obligației de a contribui. Această regulă a fost avută în vedere de legiuitor atunci când a prevăzut obligația de plată a contribuției asupra veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, din dividende și dobânzi, din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și altor venituri care se supuneau impozitului pe venit, dar doar în măsura în care persoana nu realiza veniturile prevăzute de dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. a)—d) din Legea nr. 95/2006, în redactarea criticată de autorul excepției. Altfel spus, în măsura în care o persoană nu realiza venituri constante, de tipul celor menționate în aceste din urmă dispoziții de lege, ea putea totuși contribui la sistemul asigurărilor de sănătate prin plata contribuției asupra veniturilor prevăzute la art. 257 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 95/2006, care nu aveau caracter constant, dar care justificau și îndreptăteau accesul acesteia la pachetul de servicii medicale oferit de acest sistem, dându-se expresie principiilor contributivității și

solidarității pe care acesta este întemeiat”. Curtea a mai reținut că „instituirea unui tratament juridic diferit pentru pensionarii care au plătit contribuția asupra veniturilor din pensii încalcă această exigență de reglementare și aduce atingere dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 56 alin. (2) din Constituție, sursa veniturilor obținute nereprezentând în contextul avut în vedere o justificare obiectivă și rezonabilă pentru instituirea unui tratament juridic diferit”.

14. În cauza de față însă nu se poate susține că ar exista o situație similară cu cea analizată de Curte prin Decizia nr. 164 din 12 martie 2013, prin care s-a constatat o diferență de tratament juridic — sub aspectul exceptării de la plata contribuției pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, din dividende și dobânzi, din drepturi de proprietate intelectuală —, diferență între persoanele care plăteau contribuția pentru veniturile prevăzute la lit. a)—d), venituri cu caracter constant, și persoanele care plăteau contribuția aferentă veniturilor din pensii, de asemenea, cu caracter constant. Or, Curtea, prin decizia sus-menționată, a constatat că exceptarea de la plata contribuției aferente veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, din dividende și dobânzi, din drepturi de proprietate intelectuală, exceptare prevăzută de legiuitor numai pentru persoanele din prima categorie, este neconstituțională, instituind un tratament juridic diferit pentru persoanele care se află în aceeași situație juridică.

15. Or, în cauza de față se critică obligativitatea plății contribuției atât pentru veniturile din pensii, cât și pentru veniturile din activități independente. Cu privire la această critică, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 118 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 4 mai 2012, prin care a reținut jurisprudența sa, potrivit căreia este firesc ca valoarea contribuției să difere de la persoană la persoană, în funcție de quantumul veniturilor realizate. Această diferență este rezonabilă și justificată de situația obiectiv deosebită în care se află persoanele care realizează venituri mai mari față de cele ale căror venituri sunt mai reduse, precum și de principiul solidarității și subsidiarității în colectarea și utilizarea fondurilor, aplicabil în materia asigurărilor sociale de sănătate. De asemenea, Curtea a reținut că principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari. De altfel, cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv, astfel că diferența valorică a contribuției este determinată de nivelul diferit al venitului.

16. Totodată, prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, Curtea a arătat că, „datorită solidarității celor care contribuie, sistemul public de asigurări sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor”.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Popa în Dosarul nr. 8.839/105/2013 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 652

din 13 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională și ale art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională și ale art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Ion Prodan în Dosarul nr. 184/3/2014* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.052D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției. Lipsește partea Casa Sectorială de Pensii a Ministerului Apărării Naționale, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și susține că, potrivit prevederilor art. 15 alin. (1) din Constituție, „cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea”, astfel că este neconstituțional să nu i se acorde drepturile consacrate prin lege.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 412 din 3 iulie 2014, nr. 190 din 2 aprilie 2013 și nr. 651 din 11 noiembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 16 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 184/3/2014*, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională și ale art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.**

Excepția a fost ridicată de Ion Prodan cu prilejul soluționării unei cauze privind dreptul la pensia de serviciu.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 sunt retroactive și încalcă dreptul de proprietate. În acest sens arată că dispozițiile actului normativ criticat nu puteau anula ceea ce Legea nr. 164/2001 a acordat pentru viitor, respectiv dreptul la pensia de serviciu. De asemenea, arată că are un drept de proprietate câștigat asupra gradului militar și cuantumului pensiei de serviciu, iar dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 au încălcat acest drept.

7. Cât privește dispozițiile art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013, care prevăd menținerea în plată a cuantumului pensiei până când cuantumul pensiei rezultat din înmulțirea valorii punctului de pensie cu punctajul mediu anual acordat ca urmare a recalculării sau revizuirii, conform prevederilor Legii nr. 119/2010 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, este mai mare decât cuantumul convenit pentru luna decembrie 2010, susține că acestea îl plasează într-o situație defavorabilă în raport cu ceilalți cetățeni.

8. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că dispozițiile de lege criticate nu sunt neconstituționale. În acest sens arată că dispozițiile de lege criticate nu dispun pentru trecut și nu intervin asupra unor drepturi dobândite, pensiile încasate în temeiul Legii nr. 164/2001 până la intrarea în vigoare a Legii nr. 119/2010 nefiind afectate. De altfel, plata pensiei reprezintă o prestație periodică, iar statul, în virtutea dreptului său suveran de a dispune cu privire la modalitatea de organizare a sistemului de asigurări sociale, poate interveni oricând, pentru viitor, asupra cuantumului pensiei.

9. În ceea ce privește critica referitoare la atingerea adusă dreptului câștigat la cuantumului pensiei de serviciu, instanța arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 nu a suprimat dreptul contestatorului la pensia de serviciu, ci doar a dispus recalcularea cuantumului acesteia după normele general aplicabile, renunțând să mai acorde reclamantului, lunar, o sumă de bani la constituirea căreia acesta nu a contribuit.

10. Referitor la critica adusă art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013, arată că pensionarii proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională nu sunt în aceeași categorie cu ceilalți pensionari, așa încât se justifică tratamentul juridic diferit.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 nu sunt retroactive, întrucât se aplică numai pensiilor plătite după intrarea în vigoare a acestui act normativ, iar nu și pensiilor deja încasate. De asemenea, dispozițiile de lege criticate modifică numai pentru viitor o situație juridică născută anterior, reglementările fiind aplicate numai de la data intrării în vigoare și doar pentru viitor, astfel că dreptul de proprietate al autorului excepției nu este atins, în esența sa, prin recalcularea pensiei.

13. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 arată că, deși între cuantumului pensiei aflat în plată la data recalculării și cel determinat prin calculul punctajului mediu anual conform dispozițiilor Legii nr. 119/2010 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 au putut apărea diferențe, art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 a prevăzut că, în toate cazurile, se menține în plată cuantumului mai avantajos, neputându-se diminua cuantumului convenit sau aflat în plată. Acest cuantum se va menține până la data la care, prin aplicarea formulei de calcul prevăzute de Legea nr. 119/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011, se va obține un

quantum al pensiei mai mare decât cel aflat în plată la data recalculării.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011, și aprobată prin Legea nr. 165/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 19 iulie 2011. De asemenea, obiect al controlului de constituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 19 iulie 2013, dispoziții potrivit cărora: „*Cuquantumul pensiei convenite pentru luna decembrie 2010, prevăzut la alin. (1), se menține în plată până când cuantumului pensiei rezultat din înmulțirea valorii punctului de pensie cu punctajul mediu anual acordat ca urmare a recalculării sau revizuirii, conform prevederilor Legii nr. 119/2010 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, este mai mare decât cuantumului convenit pentru luna decembrie 2010.*”

17. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi constituționale: art. 15 alin. (1) și (2) referitor la universalitate și neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate prin prisma unor critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, analizând dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 în raport cu prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 412 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014, a constatat că este neîntemeiată critica referitoare la caracterul retroactiv al dispozițiilor de lege criticate, „deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 se aplică numai pentru pensiile plătite după intrarea ei în vigoare, iar nu și pentru pensiile deja încasate”.

19. De asemenea, referindu-se la criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile constituționale privind dreptul de proprietate privată, Curtea, prin Decizia nr. 190 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 21 mai 2013, a reținut că „partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de «bun», ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii”.

20. Cât privește critica adusă dispozițiilor Legii nr. 241/2013, Curtea, prin Decizia nr. 651 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 5 ianuarie 2015, paragraful 31, a arătat că „dispozițiile art. 1 din Legea nr. 241/2013 instituie o măsură cu caracter reparator ce face excepție de la principiul contributivității, tocmai pentru că, din motive obiective, acest principiu nu a putut fi aplicat în cazul unor pensionari provenind din sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale. Prin urmare, situația acestor

pensionari este diferită de cea a pensionarilor din sistemul public de pensii ale căror pensii au fost stabilite potrivit principiului contributivității, astfel încât instituirea unui tratament juridic diferențiat nu reprezintă o încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție”.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Prodan în Dosarul nr. 184/3/2014* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională și ale art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 678

din 20 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece prin criticile formulate autorul solicită modificarea și completarea dispozițiilor art. 270 din Codul penal cu posibilitatea împăcării părților.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 26.230/281/2014, **Judecătoria Ploiești — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 din Codul penal**, excepție ridicată de Florinel Cătălin Vlad într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care se fac cercetări pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prevăzută de art. 228 alin. (1), art. 229 alin. (1) lit. b) și d) din Codul penal cu aplicarea art. 77 lit. a) din Codul penal și tănuire prevăzută de art. 270 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece, deși este posibilă împăcarea părților pentru o infracțiune contra patrimoniului, legiuitorul nu a prevăzut și

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 din Codul penal, excepție ridicată de Florinel Cătălin Vlad în Dosarul nr. 26.230/281/2014 al Judecătoria Ploiești — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 318D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

posibilitatea împăcării pentru o infracțiune de tănuire săvârșită în legătură cu o infracțiune contra patrimoniului.

6. **Judecătoria Ploiești — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederea împăcării pentru anumite infracțiuni este atribuit exclusiv al legiuitorului și ține de politica penală pe care acesta înțelege să o adopte. Mai mult, este posibil ca, în anumite situații, fapta săvârșită de tănuitor să fie mai gravă decât cea comisă de autorul faptei îndreptată contra patrimoniului (de exemplu, un minor cu vârsta sub 14 ani).

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 270 cu denumirea marginală *Tănuirea* din Codul penal, care au următorul conținut:

„(1) *Primirea, dobândirea, transformarea ori înlesnirea valorificării unui bun, de către o persoană care fie a cunoscut, fie a prevăzut din împrejurările concrete că acesta provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, chiar fără a cunoaște natura acesteia, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.*

(2) *Pedeapsa aplicată tănuitorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită de autor.*

(3) *Tănuirea săvârșită de un membru de familie nu se pedepsește.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la *Egalitatea cetățenilor în fața legii*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 458 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 10 august 2015, a statuat că dispozițiile art. 270 din Codul penal sunt

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florinel Cătălin Vlad în Dosarul nr. 26.230/281/2014 al Judecătoria Ploiești — Secția penală și constată că dispozițiile art. 270 din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Ploiești — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

constituționale. Cu acel prilej s-a arătat în paragrafele 15—17 că obiectul juridic principal al infracțiunii analizate constă în ocrotirea relațiilor sociale din sfera înfăptuirii actului de justiție, relații care sunt incompatibile cu orice ingerință în desfășurarea normală a activității organelor judiciare. Prin urmare, o persoană care are cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni sau, din împrejurările concrete, prevede săvârșirea unei fapte incriminate de legea penală, nu poate primi, dobândi sau transforma un bun care provine dintr-o astfel de faptă și nu poate înlesni valorificarea lui decât cu încălcarea interesului aflării adevărului în cauzele penale. Astfel, relațiile sociale protejate penal prin intermediul norme criticate sunt de o importanță majoră pentru întreaga societate. În cazul acestei infracțiuni persoana vătămată prin comiterea faptei nu este strict determinată. Infracțiunea fiind una de pericol și nu de rezultat, consumarea ei are loc în momentul în care, săvârșindu-se acțiunea sau inacțiunea incriminată, este creată starea de pericol social pentru activitatea de înfăptuire a justiției. Având în vedere aceste caracteristici ale infracțiunii de tănuire, respectiv importanța relațiilor sociale ocrotite, care sunt cele din sfera înfăptuirii justiției, și, în consecință, pericolul social crescut al acestei infracțiuni, care vizează împiedicarea aflării adevărului în cauzele penale, legiuitorul nu a înțeles să reglementeze și faptul că împăcarea intervenită între autorul infracțiunii din care provine bunul tănuit și partea vătămată produce efecte asupra răspunderii penale a tănuitorului.

13. Așa fiind, Curtea a mai statuat că această opțiune este justificată nu numai de caracterul personal al împăcării, ci și de caracterul distinct (de infracțiunea de tănuire) al infracțiunii din care provine bunul. Prin urmare, faptul că, în considerarea pericolului social redus al acesteia din urmă și având în vedere relațiile sociale ocrotite prin incriminarea ei, legiuitorul a înțeles să acorde părților posibilitatea împăcării, nu obligă la extinderea efectelor actului de împăcare asupra răspunderii penale a tănuitorului.

14. Totodată, din analiza argumentelor expuse anterior, Curtea a mai constatat că tănuitorul și autorul infracțiunii din care provine bunul care face obiectul tănuirii se află în situații juridice diferite, aceștia având calitatea de subiect activ al unor infracțiuni ce au ca obiect principal protejarea unor relații sociale diferite și un grad diferit de pericol social. Aceste aspecte justifică reglementarea de către legiuitor în situația celor două categorii de autori a unui regim juridic diferit din perspectiva efectelor instituției împăcării.

15. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru completarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.394/2006 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile și serviciile specifice asigurate de Școala Superioară de Aviație Civilă

În temeiul prevederilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1999 privind înființarea Școlii Superioare de Aviație Civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 352/2003, și ale art. 4 alin. (1) pct. 31 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — La capitolul VI „Tarife pentru servicii conexe (auxiliare)” din anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.394/2006 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile și serviciile specifice asigurate de Școala Superioară de Aviație Civilă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 18 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, după poziția 15 se adaugă o nouă poziție, poziția 16, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea activității	Codul	Tariful (euro)
„16.	Cazare cursanți	C1	8,00/pers./noapte”

Art. II. — Școala Superioară de Aviație Civilă va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Maria Magdalena Grigore,
secretar de stat

București, 17 noiembrie 2015.
Nr. 1.235.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind abrogarea Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.308/2012 pentru interzicerea utilizării armelor cu muniție cu proiectil împotriva păsărilor și animalelor în perimetrul aeroporturilor civile din România

În temeiul prevederilor art. 4 lit. f) și art. 62 din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.308/2012 pentru interzicerea utilizării armelor cu muniție cu proiectil împotriva păsărilor și animalelor în perimetrul aeroporturilor civile din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 21 august 2012, se abrogă.

Art. 2. — Administratorii aeroporturilor civile din România au obligația de a lua măsurile necesare îndepărtării păsărilor și

mamiferelor din perimetrele aeroporturilor în conformitate cu standardele și practicile recomandate de Organizația Internațională a Aviației Civile și cu legislația națională în domeniu și de a elabora proceduri pentru implementarea acestor măsuri astfel încât să nu fie afectate siguranța și securitatea aviației civile.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Maria Magdalena Grigore,
secretar de stat

București, 17 noiembrie 2015.
Nr. 1.237.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 576/2009 pentru aprobarea Metodologiei, criteriilor de atestare și a Comisiei de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției politice și strategii în silvicultură nr. 164.241 din 7 august 2015, ținând cont de prevederile art. 85 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 576/2009 pentru aprobarea Metodologiei, criteriilor de atestare și a Comisiei de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 28 septembrie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Direcția de specialitate cu atribuții în domeniul accesibilizării fondului forestier național din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

2. În metodologie, la articolul 4, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să aibă experiență de minimum 3 ani în proiectarea de drumuri forestiere sau în elaborarea a cel puțin 5 studii de fezabilitate/documentații de avizare a lucrărilor de intervenții/proiecte tehnice de drumuri forestiere.”

3. În metodologie, la articolul 5 alineatul (1), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) să aibă ca obiect de activitate ingineria și consultanța tehnică;

c) să aibă încheiat un contract individual de muncă pe durată nedeterminată/o convenție civilă de prestări servicii, cu o persoană fizică atestată pentru proiectarea de drumuri forestiere;”

4. În metodologie, articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Documentele necesare atestării persoanelor fizice sunt următoarele:

a) cerere pentru atestare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2;

b) actul de identitate al solicitantului, în copie;

c) curriculum vitae;

d) lista documentațiilor tehnico-economice realizate prin forțe proprii sau în colaborare, din care să rezulte experiența prevăzută la art. 4 lit. b);

e) diploma de licență cu foaia matricolă prin care se atestă că solicitantul a urmat cursul de drumuri forestiere sau drumuri, în copie;

f) extras de pe carnetul de muncă, în copie, sau un alt document din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 4 lit. b);

g) certificatul de cazier judiciar;

h) documentul care dovedește achitarea tarifului stabilit pentru atestare, potrivit prevederilor art. 31 alin. (1) și (2).”

5. În metodologie, articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Documentele necesare în vederea atestării persoanelor juridice sunt următoarele:

a) cerere pentru atestare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3;

b) actul de identitate al reprezentantului legal al persoanei juridice, în copie;

c) memoriu de activitate care să conțină: lista principalelor documentații executate în domeniul proiectării de drumuri forestiere, personalul tehnic și economic angajat și experiența acestuia, lista mijloacelor tehnice deținute pentru proiectarea de drumuri forestiere, în special a celor necesare pentru măsurătorile de teren, în stare de funcționare;

d) certificatul de înregistrare la registrul comerțului sau, după caz, un document echivalent eliberat de autoritatea competentă în țara de origine membră a Uniunii Europene, însoțit de traducerea în limba română, în copie;

e) contractul individual de muncă pe durată nedeterminată sau convenția civilă pentru persoanele fizice atestate, conform art. 5 alin. (1) lit. c), în copie;

f) atestatul persoanei fizice care îndeplinește condiția de angajat/administrator/asociat la persoana juridică, în copie.

g) documentul care dovedește achitarea tarifului stabilit pentru atestare, potrivit prevederilor art. 31 alin. (1) și (2).”

6. În metodologie, la articolul 10, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Documentele prevăzute la art. 8 și 9 se depun prin delegat sau se trimit prin poștă, în dosare de atestare cu mențiunea «Pentru comisia de atestare în proiectarea de drumuri forestiere», la sediul Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, str. Petricani nr. 9A, sectorul 2, cod 023841, București și se înregistrează într-un registru special al Comisiei de atestare.

.....
(4) Rezultatele analizării dosarelor se consemnează în procesul-verbal de ședință sub forma «admis/respins» și se comunică în scris de către secretariatul comisiei solicitanților, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data analizării, cu motivarea respingerii dacă este cazul.”

7. În metodologie, articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — În termen de 30 de zile de la data ședinței de atestare, persoanele fizice și juridice îndreptățite primesc certificatul de atestare, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 4.”

8. În metodologie, articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Persoanele fizice atestate sunt obligate să își confecționeze parafa având dimensiunile 7 cm/4 cm, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5, și să înainteze Comisiei de atestare specimenul acesteia în cadrul unei declarații pe propria răspundere al cărei model este prevăzut în anexa nr. 6.”

9. În metodologie, la articolul 13, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Comisia de atestare este formată din 7 membri care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 85 alin. (4) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată.

.....
(3) Secretariatul Comisiei de atestare este asigurat de reprezentantul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, acesta având și calitatea de membru al Comisiei de atestare.”

10. În metodologie, la articolul 14, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) semnează, în conformitate cu hotărârile Comisiei de atestare, certificatele de atestare, precum și corespondența Comisiei de atestare.”

11. În metodologie, la articolul 19, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Contestațiile împotriva deciziilor Comisiei de atestare se depun în termen de 3 zile lucrătoare de la comunicarea rezultatelor și se adresează conducătorului direcției de specialitate cu atribuții în domeniul accesibilizării fondului forestier național din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, care le și soluționează.”

12. În metodologie, la articolul 21, literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) să parafeze documentațiile tehnico-economice pe care le elaborează în domeniul proiectării de drumuri forestiere, prin aplicarea parafei prevăzute la art. 12;

c) să informeze comisia cu privire la orice schimbare în urma căreia condițiile inițiale de acordare a atestatului nu mai sunt îndeplinite.”

13. În metodologie, articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Certificatul de atestare al persoanelor fizice și juridice se retrage în următoarele cazuri:

a) când a fost suspendat de două ori, iar a treia oară se săvârșesc abateri similare celor pentru care s-au dispus suspendările anterioare ale acestuia;

b) când persoanele fizice atestate semnează și parafează documentații pe care nu le-au elaborat, precum și atunci când elaborează documentații pentru domenii de activitate în care nu au fost atestate;

c) când persoanele fizice și cele juridice atestate își continuă activitatea în perioada de suspendare a certificatului de atestare.”

14. În metodologie, articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Certificatele de atestare ale persoanelor fizice sunt valabile pentru o perioadă nedeterminată.

(2) Certificatele de atestare ale persoanelor juridice sunt valabile pentru o perioadă de 5 ani, cu condiția îndeplinirii cu continuitate a cerințelor prevăzute la art. 5.

(3) În cazul persoanelor juridice atestate care au solicitat și obținut viza anuală, perioada de valabilitate a certificatelor de atestare prevăzută la alin. (2) începe de la 1 ianuarie a anului imediat următor anului în care a fost obținută viza.”

15. În metodologie, articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — O persoană fizică atestată poate desfășura activități în domeniul proiectării de drumuri forestiere în cadrul a cel mult două persoane juridice atestate.”

16. În metodologie, la articolul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Degradarea, distrugerea sau pierderea certificatului de atestare ori a parafei se declară, în scris, la Comisia de atestare în termen de 48 de ore de la constatare și totodată va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, de către persoana în cauză.”

17. În metodologie, la articolul 30, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care persoana fizică/juridică atestată își schimbă numele/denumirea, aceasta solicită Comisiei de atestare un nou certificat, anexând la cerere certificatul de atestare inițial, în original, documentul care justifică schimbarea numelui/denumirii, în copie, precum și o declarație pe propria răspundere pentru confecționarea unei noi parafe în cazul persoanelor fizice, dacă este cazul.”

18. În metodologie, la articolul 31, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Tariful pentru atestare se stabilește diferențiat pentru persoanele fizice și juridice, astfel: 300 lei pentru persoanele fizice și 600 lei pentru persoanele juridice.

.....
(3) Sumele încasate din tarifele prevăzute la alin. (1) sunt destinate acoperirii cheltuielilor referitoare la organizarea și funcționarea Comisiei de atestare, decontării cheltuielilor de deplasare și plății indemnizației de participare a membrilor Comisiei de atestare.”

19. În metodologie, articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezenta metodologie.”

20. Anexele nr. 1—5 la metodologie se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—5, care fac parte integrantă din prezentul ordin.**21. După anexa nr. 5 la metodologie se introduce o nouă anexă, anexa nr. 6, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 6, care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
GrațIELA LeocADIA GAvRILESCU

Componența Comisiei de atestare

Comisia de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere este alcătuită din următorii 7 membri:

1. Radu Sbîrnea — președinte (reprezentant al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură);
2. Mihai Lucan — secretar (reprezentant al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva);
3. Gheorghe Ignea — membru (reprezentant al Facultății de Silvicultură și Exploatare Forestiere Brașov);
4. Viorel Popovici — membru (reprezentant al asociației patronale-profesionale Asociația Constructorilor Forestieri);
5. Radu Miloevici — membru (reprezentant al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură);
6. Ilie Dobre — membru (reprezentant al Societății „Progresul Silvic”);
7. Corina Gancz — membru (reprezentant al Institutului Național de Cercetare—Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea”).

C E R E R E
pentru atestarea persoanelor fizice

— Model —

Către

Comisia de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere

Subsemnatul/Subsemnata,, născut/născută la data de în localitatea, județul, țara, având cetățenia, domiciliat/domiciliată în localitatea, str. nr., bl., et., ap., județul/sectorul, țara, posesor/posezoare al/a diplomei de inginer în specializarea, nr., eliberată de, din localitatea, promoția, țara, solicit atestarea în domeniul proiectării de drumuri forestiere, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 576/2009 pentru aprobarea Metodologiei, criteriilor de atestare și a Comisiei de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea cererii anexez următoarele documente:

1. actul de identitate, în copie;
2. curriculum vitae;
3. lista documentațiilor tehnico-economice realizate prin forțe proprii sau în colaborare;
4. diploma de studii și foaia matricolă, în copie;
5. extras de pe carnetul de muncă, în copie/extras REVISAL*;
6. certificatul de cazier judiciar.
7. documentul care dovedește achitarea tarifului stabilit pentru atestare.

Menționez că în prezent sunt angajat/colaborator în baza unei convenții civile* la, cu sediul în localitatea, județul, țara, unde dețin funcția de

Declar că am luat cunoștință de obligațiile ce îmi revin, potrivit Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 576/2009, cu modificările și completările ulterioare, sunt de acord cu ele și mă angajez să le respect.

Data

Semnătura

* Se alege varianta corespunzătoare.

CERERE
pentru atestarea persoanelor juridice

— Model —

Societatea

Nr. din registrul comerțului

CUI

Sediul social în statul

Localitatea:, strada, nr., bloc, scara,

ap., județul/sectorul, țara

Tel., fax, e-mail

Cod IBAN

Banca

Nr. din

Către :

Comisia de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere

Subscrisa, având datele de identificare din antet, reprezentată prin, în calitate de, solicit atestarea în domeniul proiectării de drumuri forestiere, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 576/2009 pentru aprobarea Metodologiei, criteriilor de atestare și a Comisiei de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea cererii se anexează următoarele documente:

1. actul de identitate al reprezentantului legal, în copie;
2. memoriu de activitate;
3. certificatul de înregistrare la registrul comerțului, în copie/documentul echivalent eliberat de autoritatea competentă în țara de origine, însoțit de traducerea în limba română*;
4. contractul individual de muncă/convenția civilă* încheiat(ă) cu dl/dna, în copie;
5. certificatul de atestare al dlui/dnei, în copie;
6. documentul care dovedește achitarea tarifului stabilit pentru atestare.

Declar că am luat cunoștință de obligațiile ce îmi revin, potrivit Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 576/2009, cu modificările și completările ulterioare, sunt de acord cu ele și mă angajez să le respect.

Data

Semnătura

L.S

* Se alege varianta corespunzătoare.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

Comisia de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere

CERTIFICAT DE ATESTARE
Nr. din data

În baza prevederilor Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 576/2009 pentru aprobarea Metodologiei, criteriilor de atestare și a Comisiei de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere, cu modificările și completările ulterioare, s-a eliberat prezentul certificat dlui/dnei/Societății, cu domiciliul/sediul în localitatea, str. nr., bl., et., ap., județul, țara, C.I./C.U.I.

În baza căruia are dreptul să elaboreze documentații tehnico-economice în domeniul proiectării de drumuri forestiere.

Prezentul certificat de atestare se eliberează pe perioadă nedeterminată¹/pe o perioadă de 5 ani și este valabil până la

Președinte,

L.S.

Secretar,

¹ Pentru persoane fizice.² Pentru persoane juridice.

Model de parafă

<p>Numele și prenumele</p> <p>.....</p> <p>CNP</p> <p style="text-align: center;">ATESTAT</p> <p>de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor prin Certificatul nr. din</p> <p>să efectueze proiectarea de drumuri forestiere</p>
--

Declarație pe propria răspundere persoane fizice

Subsemnatul,, legitimat cu B.I./C.I. seria, nr., eliberat(ă) de
la data de, domiciliat în, județul, localitatea
....., str. nr., bl., scara, etaj, ap., sectorul, cod poștal
....., telefon, fax

declar pe propria răspundere, sub sancțiunea prevăzută de art. 326 din Codul penal, că acesta este specimenul parafei pe care o dețin și pe care o folosesc conform prevederilor art. 21 lit. b) din Metodologie, criteriile de atestare și Comisia de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează proiectarea de drumuri forestiere, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 576/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Loc pentru parafă

Data

Semnătura

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

